

[Jes Lunde]

trolleret losseplads, eventuelt specialdeponi, som industriaffald.

Sandblæsningsaffald med dets indhold af tungmetaller bliver imidlertid i Aalborg kommune deponeret på ukontrollerede fyldpladser, således før 1. januar 1985 den kommunale fyldplads i Lindholm lige ned til Limfjorden og siden da en privat fyldplads i Gug, der har de kommunale hovedvandsboringer som nabo. Meget tyder på, at Aalborg kommunes tekniske forvaltning ikke har kunnet styre sagen. Tilsyneladende er den ene magistrat gået bag ryggen af den anden ved at anbefale kritisk aflæsning på fyldpladser.

Spørgeren anbefaler derfor miljøministerens øjeblikkelige indgriben.

Svar (3/9 85):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for miljøstyrelsen, der har udtalt følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Miljøstyrelsen har fra Nordjyllands amtskommune fået oplyst, at den omtalte kommunale fyldplads i Lindholm er etableret før miljølovens ikrafttræden, samt at pladsen stadig er i drift.

Nordjyllands amtskommune har endvidere oplyst, at den omtalte private fyldplads i Gug blev miljøgodkendt af amtet som fyldplads den 1. marts 1983, og at det af godkendelseskraevne bl.a. fremgår, at der alene må deponeres bygge- og anlægsaffald på pladsen.

Som det fremgår af svaret på spørgsmål nr. S 1536 kan sandblæsningsaffald henlægges på en kontrolleret losseplads eller i et specialdepot. Affaldet kan derimod ikke deponeres på en fyldplads, hvor der alene kan deponeres mindre forurenende materialer som f.eks. bygge- og anlægsaffald. Da den deponering af sandblæsningsaffald, der har fundet sted i Aalborg kommune, ikke er sket på kontrolleret losseplads eller i et specialdepot, har miljøstyrelsen gjort de tilsynsførende myndigheder i Aalborg kommune og Nordjyllands amtskommune opmærksom på sagen.«

Jeg vil orientere miljø- og planlægningsudvalget, når miljøstyrelsen har fået oplysning om, hvad de tilsynsførende myndigheder vil foretage sig i sagen.

Spm. nr. S 1635

Til *ministeren for offentlige arbejder* (22/8 85) af:

Birthe Hansen (SF):

»Vil ministeren oplyse grunden til forskelsbehandlingen, der finder sted hos DSB, af børn, der skal transporteres, og børn, der skal bispises af DSB?«

Begrundelse

Spørgeren har desværre tidligere fået et negativt svar på et spørgsmål til ministeren om at hæve alderen for børnebilletter til i det mindste 16 år. Samtidig er spørgeren blevet opmærksom på, at ved bespising på nogle af DSBs restauranter er man stadig barn indtil det fyldte 16. år.

Efter spørgerens mening burde ministeren finde økonomisk udvej for at ligestille transport med bespising.

Svar (20/9 85):

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

DSBs restauranter er bortforpagtet til selvstændige erhvervsdrivende, og de fastsætter selv deres markedsføringspolitik. Der ligger forskellige kommercielle vurderinger til grund for fastsættelsen af aldersgrænser i forbindelse med transport og spisning.

Med hensyn til børns transport kan jeg oplyse, at en forhøjelse af aldersgrænsen fra 11 til 15 år isoleret set vil give DSB et provenutab på ca. 10 mill. kr. I det beregnede provenutab er merindtægten ved forventet flere rejser modregnet.

DSB arbejder for tiden med en forenkling og forbedring af takststrukturen. I dette arbejde vil konsekvenserne ved at hæve aldersgrænsen til og med 15 år indgå.

Spm. nr. S 1636

Til *ministeren for offentlige arbejder* (22/8 85) af:

Birthe Hansen (SF):

»Vil ministeren bekræfte, at et barn, der er fyldt 12 år og efter DSB-forhold skal købe voksenbillet, kan medtage et barn under 12 år gratis ved rejse med DSB?«